

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Udrag fra Fulvia

Citation: Kaalund, H. V.: "Fulvia", i Kaalund, H. V.: *Fulvia*, 1891, s. 149. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund02val-shoot-idm140027967915024/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fulvia

AQVILINUS

(til de Udenforstaaende).

Jeg nødes til at hæve denne Sag;
højest gaadefuld — vidunderlig er Grunden:
Et Underværk er skét ved højlys Dag —
sé — her er Kappen — Munken er forsvunden!

(kaster Katten ud til de Udenforstaaende, som svare med en forvirret
Mumlen, medens han atter hurtigt tillukker Indgangen.)

AQVILINUS.

Det var mit sidste Hedningebdrag!

(til *Fulvia*, der ængstelig træder frem fra sit Skjul, idet han udbreder
Armene imod hende.)

Kom, *Fulvia*, nu skilles ej vi To!
En Krands af Tidsler har dit Hoved baaret,
nu vil jeg flette Roser Dig i Haaret!

FULVIA

(vigende tilbage).

Men Du og jeg er af forskjellig Tro!
— Du er jo Afgudsdyrker — jeg Kristindé.

AQVILINUS

(med Inderlighed).

Saa led mig Du, i Fald jeg gaar iblinde;
opbyg mig til dit Paradis en Bro
og viis mig Lyset, — hvis det er at finde!
Som Lærling sætter jeg mig ved din Fod.
— Men husk, paa Jorden skal Du fæste Rod;
din Plads paa Himlen har Du tabt som Stjerne;
som Hustru skal Du hvile ved mit Bryst.

FULVIA

(klyngende sig til ham).

Du stolte Mand, jeg bytter altfor gjerne!